

Θυρανοίξια της νέας εκκλησίας στο Μέστρε της

Μέγα

επίτευγμα της Ορθοδόξου Μητροπόλεως Ιταλίας και Μελίτης αποτελεί η νέα εκκλησία: «Γενέθλιον της Υπεραγίας Θεοτόκου», η οποία παρεχωρήθη υπό του Δήμου Βενετίας εις την Μητρόπολιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του οποίου το κύρος και η οικουμενικότης γίνεται συνείδησις και βίωμα του Ιταλικού λαού, ο οποίος δεν εγνώριζεν επί αιώνας την ιστορίαν και την ζωήν της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, με πρωταρχικήν αιτίαν την μη διδαχήν της Ορθοδόξου Εκκλησίας εις τα Σχολεία, Πανεπιστήμια, Θεολογικά Ποντηφικά Σχολάς, και εις τα άλλα εκπαιδευτήρια, αλλά σήμερον, χάρις εις το Ποιμαντικόν και Πολιτιστικόν έργον της Μητροπόλεως, το γεγονός τούτο είναι αναμφισβήτητον.

Η ορθόδοξος εκκλησία «Γενέθλιον της Υπεραγίας Θεοτόκου», κεντρκόν σημείον Ορθοδόξου αναφοράς, προσευχής και πνευματικής επικοινωνίας και συμπαραστάσεως, είναι μία φωτεινή μαρτυρία αναγεννήσεως της Ορθοδοξίας μέσα εις την πλουσίαν και αριστοκρατικήν καρδίαν του εμπορικού και βιομηχανικού Μέστρε της Βενετίας, διεθνούς σταυροδρομίου προς Ευρώπην και

εκείθεν εις ολόκληρον τον κόσμον.

Ένας ωραίος κήπος φιλοξενεί την εκκλησίαν μας, όπως ακριβώς και ο Μητροπολιτικός Ναός του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων εις Βενετίαν, ένθα ο Campo dei Greci, αγκαλιάζει και προστατεύει αυτόν, με το ευλογημένον, μοναδικόν και ιστορικόν Campanile, ευωδιάζει με τα υπέροχα και αμαράντινα άνθη, ποικίλων χρωμάτων, μία μωσαική πανδαισία ανασταίνει τον τόπον και καλεί τους πάντας να ανανεώσουν την αναπνοήν των, να αλλάξουν ζωήν, να γίνουν τέκνα του Θεού και πιστοί, με αγάπην και ειρήνην, εις το θέλημα και τον νόμον του Θεού.

Ο περίλαμπρος αυτός ιερός χώρος, ένθα η εκκλησία μας, προ της παραχωρήσεώς της εις την Ορθόδοξον Μητρόπολιν, ευρίσκετο εις μίαν αθλίαν κατάστασιν, εγκαταλελειμμένος, και επομένως αύτη είχεν ανάγκην αναστηλώσεως, συντηρήσεως και διατηρήσεως. Δέον να σημειωθή ότι την εκκλησίαν ταύτην επεσκέφθη και προσηυχήθη ο αοίδιμος Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄.

Ακάματη και ακοίμητη μορφή της νέας Ορθοδόξου εκκλησίας: «Γενέθλιον της Υπεραγίας Θεοτόκου» εις το κέντρον του Βένετο, είναι ο Ιερατικώς αυτής Προιστάμενος Πρωτοπρεσβύτερος Ανατόλιος Bitca, ο οποίος νυχθημερόν, επι μήνας, ηργάζετο με εθελοντάς διά να την αναστηλώση και να φέρη αυτήν εις την αρχικήν μεγαλοπρεπή και περίλαμπρον θέσιν της.

Ουτω, με την υπεράνθρωπον προσπάθειάν του και με την τιμίαν εθελοντικήν έργασίαν των Ορθοδόξων, και ιδία των Μολδαβών, η εκκλησία αποτελεί σήμερον αληθινόν κόσμημα, το οποίον θαυμάζουν ξένοι και ημέτεροι, και μάλιστα με την πάροdon του χρόνου θα αποβή μία καρποφόρος και λαμπροφόρος Όasis Προσευχής, Ειρήνης, Συναντήσεων Πολιτιστικών και Γέφυρα αγάπης και αδελφωσύνης.

Οι Ορθόδοξοι, την Κυριακήν των Μυροφόρων, 26 Απριλίου ε.ε., με τα Θυρανοίξια της εκκλησίας εις το Mestre Βενετίας έζησαν Πανηγυρικά, Χαρμόсуна και Αναστάσιμα, από μακρόθεν ή από πλησίον, ολόκληρον το ευσεβές ποίμνιον, εώρτασε την ιστορικήν αυτήν ημέραν, όπως τα ΜΜΕ μετέδωσαν και διελάλησαν.

Αι Αρχαί, εκκλησιαστικάί, πολιτιστικάί και στρατιωτικάί της Περιφερείας του Βένετο, ετίμησαν την Ορθόδοξον Μητρόπολιν, ή διά της ιδίας αυτών παρουσίας, ή διά αντιπροσώπων αυτών.

Η παραχώρησις της εκκλησίας τη Ορθοδόξω Μητροπόλει από μέρους του Δήμου Βενετίας είναι τρανή απόδειξις του κύρους, το οποίον απολαμβάνει αύτη εις ολόκληρον την Ιταλίαν, αλλά και της εμπιστοσύνης των Αρχών και των λοιπών

Αρχόντων του Κράτους, διότι όλα αυτά πραγματοποιούνται μεταξύ των εν συνεργασία και ομοφωνία, καθόσον άπασαι αι Αρχαί είναι μία αλυσίδα, η οποία ενώνει τους υπευθύνους, διά να αποφασίσουν δι' ένα θέμα, ιδία διά θέματα της μειονότητας.

